

Teatrul în contemporaneitate

În istoria îndepărtată sau apropiată, la fel ca și în contemporaneitatea noastră, teatrul a purtat pecetea lumii căreia îi aparține și a mentalității omenirii în sine. Sub semnul evenimentelor și al epocii, teatrul s-a constituit ca gest cultural și civilizator, ca ceremonial incitant, în a cărui rază s-au răsfrînt omul și frământările sale, universul uman și aspirațiile sale superioare. Experiența istoriei teatrului, capodoperele literaturii dramatice și artele spectacolului atestă că, de la antici pînă în contemporaneitate, autorii dramatici și făptuitorii scenei au înscris în eternitatea imaginilor artistice — în durabila invenție a lui Gutenberg și în perisabila artă scenică — fundamentalele adevăruri ce au animat conștiința, cugetul, spiritul și sensibilitatea umană. În istorica sa devenire, teatrul reprezintă, așadar, transfigurarea universului uman, orizontul frământărilor sale și nădejtile de mai bine. Relația dintre arte și societate se constituie ca o iradiantă unitate, benefică pentru public și în egală măsură pentru creatorii artei teatrale.

În sfera tradiției și a inovațiilor contemporane, multiplele atribute specifice teatrului evidențiază capacitatea sa de cunoaștere, de înrîurire a omului și a omenirii, rosturile sale în procesul afirmării conștiinței înaintate pe diferitele planuri ce alcătuiesc structurile moderne și revoluționare ale societății. Oglindă a timpului, concentrată cronică a vremii — așa cum lumina Shakespeare rosturile teatrului — această milenară și mereu înnoitoare artă a purtat în imaginile sale însemnele morale, politice și patriotice ale Cetății.

Aceeași experiență de sorginte istorică, în lume și la noi, evidențiază faptul că dramaturgii și creatorii imaginii scenice au participat și participă astăzi cu fervoare la afirmarea idealurilor nobile de pace și progres. Pacea și progresul, fericirea omului sînt coordonate ce pun în valoare răspunderile majore ale artelor și implicit ale slujitorilor acestora. În societatea noastră românească, socialistă, multilateral dezvoltată teatrul este chemat să reflecte istorica epocă pe care o străbate, iar slujitorii scenei poartă nenumărate răspunderi, în programul vast al operei de educație. Societatea noastră contemporană și revoluționară este prin vocație o societate ce cultivă instituționalizat educația și cultura.

Teatrul românesc prinde și cuprinde clipa și orele timpului nostru luminos, se afirmă în sfera civilizației și a operei de adîncă reflexivitate, care militează pentru nobilele idei ce animă conștiința românească, patriotică și civică.

În fiecare an sărbătorim Ziua mondială a teatrului, moment semnificativ ce atestă, sărbătorește și totodată cotidian, rolul acestei arte, cu o percutantă eficacitate în mobilizarea conștiințelor în vederea luminoasei zidiri a istoriei omenirii, a tot ceea ce afirmă valorile morale aparținînd contemporaneității noastre în devenirea sa solară, ferment al solidarității în atitudini, idei și sentimente de pace, progres și prosperitate.

Octavian COTESCU